

40 år i junglen. 1980-2020.

Pierre Dørge & New Jungle Orchestra

I samspillet mellem dirigenten, musikerne og publikum opstår et spontant nærvær. Den kontrastrige musik forvandler sig fra smertelig skønhed til sprudlede glæde, fra det enkle banale til det komplekse, fra stramme gennemkomponerede sekvenser til fabulerende frie forløb forført af rå rytmiske “grooves”.

Enigmatisk musik fra de sorte huller i “Outer space” lander i den smukkeste ballade, så de rejsende går hjem med fornyet energi og eftertænksomhed efter en musikalsk oplevelse udover det sædvanlige.

Der bliver spillet nykomponerede værker og improvisationer samt enkelte gamle jungle hits i nyt “slagtøj”. Programmet kan bestå bl.a. af *fantasier* af C.V. Jørgensen, Per Nørgaard, Duke Ellington, Irene Becker, Pierre Dørge m fl.

NJO-line-up:

Pierre Dørge	dirigent & guitar
Gunnar Halle	trompet
Jakob Mygind	sopr. & ten.sax
Anders Banke	klarinet, basklarinet & ten.sax
Kenneth Agerholm	trombone
Irene Becker	piano & synthesizer
Thommy Andersson	kontrabas
Ayi Solomon	afrikansk perkussion
Martin Andersen	trommer

Rejsende i junglen gennem 40 år.

1980-2020

Pierre Dørge and his New Jungle Orchestra

Jungleorkestret blev dannet i 1980 og spillede sine første tre koncerter i Jazzhus Montmartre, Musikcafé'n og på Loppen på Christiania.

Det store internationale gennembrud fik de i 1986 på Chicago Jazz Festival, hvor de 12 junglemusikere var valgt som årets nyskabelse på den europæiske jazzscene.

New Jungle spillede en vild og karismatisk koncert lørdag aften kl 20.00 på den store scene i Grant Park for 60.000 mennesker og junglemusikken kulminerede med den længste applaus ensemblet nogensinde har fået.

Inden vores afdeling spillede ”*Art Farmer & Benny Golson Quintet*” og efter vores optræden sang den amerikanske jazzsangerinde *Sarah Vaughan*.

Året efter fik vi et ugelangt engagement på datidens mest hippe jazzklub i The Village, NYC - ”*Sweet Basil*”. Efter åbnings-koncerten fik vi rosede anmeldelser af vores nyskabende musik i *New York Times* og *New York Post*, som betød at ugens øvrige koncerter straks blev udsolgt og byens førende jazzmusikere kom i dagene efter for at tjekke NJOs musik.

Jazzikonet Art Blakey kvitterede med et ”*Thanks for the music*” efterfulgt af et hjerteligt håndtryk til alle junglemusikerne.

Siden er det gået over stok og sten og NJO har spillet mere end 2500 koncerter i mere end 60 lande – fra Damascus i Syrien til Carnegie Hall i NYC, - for Præsident Nelson Mandela på National Theatre i Pretoria – for den japanske Kejser Akihito på hans Akasaka Palace i Tokyo – for Kofi Annan med alverdens FN-ambassadører på B.B.King i NYC – fra Birdland til Ungdomshuset - i børnehaver, i kirker og på togstationer mm.

Lige fra første optræden er vi blevet inspireret af gæster, som har farvet vores musik.

Vi har bl.a. arbejdet med jazzlegenderne Yusef Lateef, John Tchicai, Johnny Dyani, Horace Parlan, Harry Beckett, Hugo Rasmussen samt solister som Palle Mikkelborg, Han Bennink, Olu Dara, Marilyn Mazur, Povl Dissing, Aviaja, Hanne Boel, Josefine Cronholm, Gitte Hænning, Hugh Masakela,

James Blood Ulmer, og strubesangerinden Sainkho Namtchilak,
forfatteren Ib Michael, kineseren Yu Jun (guzheng),
Kontra Kvartetten, LIN Ensemble, DRs Pige Kor, Ars Nova Copenhagen,
Athelas Sinfonietta, den indiske fløjte mester Shashank Subramanyam,
den Balinesiske "Gamelan Semara Ratih", den tuvenske gruppe Hun Huur Tur
og harmonika virtuosen Lelo Nika.

Catarina Bosæus, korleder og organist
udtaler efter sin seneste junglekoncert:

New Jungle Orchestra.

Jeg kender ingen andre som dem. Intet mere levende og frit.

Det er som en slags musikalsk ursuppe, hvor blæserriff svømmer rundt som barracudaer på jagt mellem baslinjer, vajende som søgræs. Der er trommeduellernes brænding, og klaverets og guitarens telepatiske pardans.

Den fineste balance mellem planen og øjeblikkets fordring. Den lykkelige overraskelse i musikernes blikke, når noget nyt og uventet bare sker, og fører videre.

Uhøjtidelighed, glæde ved hinanden, vilje til at nå os og komme os ved.

Kun ét ord: Tak. Tusindfold.

Politikens anmelder Chr. Munch-Hansen skrev:

... de er et unikt kollektiv i dansk og international musik ...

Stilen og udtrykket er fortsat et sammenrend af danske koraler, eksplosioner i hornsektion og rytmegruppe fra dybt swing til kollektiv free jazz, impressionistisk klaver- og keyboardspil, virrende afroblå guitar og en dadaistisk leg med sprog, titler og virkemidler.